

Indhold

Har du noget at berette om tango, så skriv til Tango Tidende. Det kan være en artikel, en rejsebeskrivelse, nogle betragtninger, et godt billede eller en tegning. Det kan også være rene annoncer. Alt, som har med tango at gøre, modtages med glæde og vil blive taget med i de redaktionelle overvejelser. Henvendelser sendes til: Mads Bruun Pedersen, Tyge Krabbes Vej 1, 2300 Kbh S.

Bestyrelse

Formand: Mads Bruun Pedersen, 3258 6448
e-mail: madsbruunpedersen@mac.com

Kasserer: Poul Ebbe Rasmussen, 3331 0107
e-mail: pebbe@rasmussen.mail.dk

Sekretær: Jane Engelund, 3116 7520
e-mail: jane_engelund@yahoo.dk

Bestyrelsesmedlem: Michael Porsborg Hansen,
3322 1199
e-mail: michael.porsborg@gmail.com

Bestyrelsesmedlem: Lars Lomborg,
2030 5925, e-mail: lars@tango-cph.dk

Suppleanter:
Henrik Gødsbøll, 2040 2297
Lotte Hyllegaard, 2729 4996

Redaktør: Mads Bruun Pedersen, e-mail:
madsbruunpedersen@mac.com

Layout: Marianne Hansen

Medlemskab
Kr. 180,00 om året inkl. blad
(Bank: BG Bank, Reg.nr.: 1551,
Kontonr.: 1-678-3528)
Abonnement: 1år/fire nr.: kr. 100,00.
Løssalg af enkeltnr.: 25,00 kr.

www.tangoforeningen.dk

Gengivelse uden særlig aftale er ikke tilladt.
Tango Tidende nr. 4/2007 (december 2007 –
9. årgang)

ISSN 1398-8484

Udgiver: Tangoforeningen

Forsidefoto: Thomas og xxx til Tangoforeningens
efterårsbal i november. Foto:

Debat: Er to for mange

- og nogle hundrede for få?

- Fare for fredagskuldsejling 3
- Hvad med samarbejde? 4
- Her går det godt -
send flere dansere 4

Tangoens Medina 6

Eventyret om hvad kuverten gemte

- og bestyrelsen glemte 12

Aktiviteter i Tangoforeningen 14

Copenhagen Tangofestival 2008 16

En tur på Chacarita-kirkegården 17

Annoncepriser:

1 side: 500,- kr.
1/2: 250,- kr.
1/4 side 125,- kr.

Deadline 2008:

1. marst
1. juni
1. september
1. december

Er to for mange – og nogle hundrede for få?

I nogle måneder har der været gode muligheder for at danse om fredagen to forskellige steder, nemlig på La Milonga og La Fundacion. Det har imidlertid også skabt en debat i miljøet: **Er der tilstrækkeligt publikumsgrundlag for nogle gode danseaftener til to milongaer samtidig i København? Den debat blev taget op i et par indlæg på www.tangoforeningen.dk, som vi bringer her. Vil man gerne give sin mening til kende i den debat, så brug forningens hjemmeside.**

Fare for fredagskuldsejling

Af Suzanne Svømmekjær

Vi er knap 400 medlemmer, der har valgt at betale kontingent til Tangoforeningen. Jeg har valgt at være medlem, dels fordi det kan betale sig rent økonomisk, dels fordi jeg vil støtte en god "sag" og dels fordi jeg føler et vist ansvar for, hvordan miljøet udvikler sig – derfor **dette** opråb.

Hvad er der sket/er ved at ske med vores dejlige fredagstangomiljø? De sidste par måneder har det været muligt at danse to steder om fredagen – på Tingluti og på Kapelvej.

WOW! GODT!, vil de fleste mene (nor-

malt også jeg). Men hvad kan man konstatere efter to måneder? To gode initiativer ser ud til at være i fare for at kuldsejle (eller tager jeg fejl?)!

Jeg har hørt flere bemærkninger om, at det er blevet for kedeligt at danse fredag aften, og fremmødet begge steder vidner herom. Hvad gør vi nu? Skal begge steder lukke? Hvordan undgår vi en lignende situation en anden gang?

Der er åbenbart et ønske hos nogle om, at der skal ske noget andet i miljøet fredag aften. Kunne et samarbejde aftales, eller er det et "kroner og øre" spørgsmål? Er det københavnske tangomiljø i det hele taget stort nok til at klare to større milongaer på en aften hver uge? Efter min mening – nej.

Rent personligt foretrækker jeg Tingluti som dansested af flere grunde: gulvet er større og normalt ganske godt, der er plads til flere dansere og dermed bedre synergi, overblikket over hele lokalet er ganske godt (læs: det er lettere at blive budt op).

De af jer, der har holdt af at danse i Tingluti, skal ikke bare blive væk, tværtimod – TROP OP OG STØT STEDET! Situationen bliver ikke bedre ved at vælge den lette løsning, lige meget hvilket dansested man foretrækker.

Men min mening er ikke ligefrem det vigtigste i denne sag – hvad siger resten af medlemmerne?

PS: Dette indlæg skal IKKE opfattes som et udfald mod Kapelvej-initiativtagerne.

Hvad med samarbejde?

Af Karen Aalund

Hej Suzanne

Tak fordi du har taget emnet op. Jeg synes ligesom dig, det er trist at se, hvordan fredag efterhånden er blevet en dårlig tangoaften.

Jeg syntes i starten, det var forfriskende med et alternativ til Tingluti. Tingluti er et rigtig hyggeligt sted, hvor der er god stemning, men efter min smag er musikken lidt for triviel. Jeg mangler en veksling mellem gammel og ny tangomusik.

Det får man på Kapelvej, og jeg syntes Thomas er en god DJ. Til gengæld er gulvet for småt.

I fredags havde jeg i forvejen besluttet at tage på Tingluti, så jeg blev rigtig glad, da jeg så, at Kapelvej var aflyst, hvilket helt åbenlyst betød flere mennesker på Tingluti. Det blev da også en helt forrygende danseaften for mit vedkommende, hvilket jeg håber, der kommer mange flere af. Der havde da vist også sneget sig et par tangonumre af nyere dato ind mellem de gamle, herligt.

Jeg ved ikke, hvad man kan gøre ved problemet. Jeg ved bare, at det vil være rigtig kedeligt, hvis begge steder ender med at bukke under, grundet den manglende opbakning.

Jeg ville klappe i mine små hænder, hvis man kunne lave et samarbejde mellem Tingluti og Kapelvej på Tingluti.

Her går det godt – send flere dansere!

Af Mads Bruun Pedersen

Man er vel et skarn, hvis man som medlem af en forening af entusiastiske tangodansere er ked af, at der er et stort udbud af muligheder for at danse. Så det vil jeg ikke være. Men ovenstående to indlæg vidner om, at der i miljøet er en debat om udviklingen på tango-scenen i København.

I den københavnske tangos første år var det ikke det store udbud af dansesteder, der var problemet. Snarere tværtimod. Der var nogle få faste fixpunkter og så diverse ad hoc-initiativer i forbindelse med tangoopvisninger af internationale underviserer eller ved besøg af tangoorkestre.

Men i løbet af de senere år er der åbnet forskellige milongaer, som en optælling på et tidspunkt viste dækkede stort set alle ugens aftener. Nogle af disse kører fortsat, mens andre af forskellige grunde har måttet lukke.

Da Tangoforeningen for snart ti år siden blev oprettet, var det blandt andet med den hensigt, at den kunne stå som ramme om – og økonomisk grundlag for – nogle tango-initiativer, som de enkelte milongadrivere eller undervisere ikke havde økonomi til at binde an med. Men foreningen har aldrig set det som sin opgave – og har naturligvis ikke nogen mulighed for – at regulere udbuddet af milongaer. Heller ikke i situationer, hvor der er flere faste tilbud på en enkelt aften. Det er

Ønsk dig en tangofigur i julegave

Som medlem af Tangoforeningen får du
20% rabat på prisen

Stor tangofigur i armeret, bemalet gips,
pris: 3.000 kr. Samme i bronze: 20.000 kr.

Lille tangofigur i armeret, bemalet gips,
pris: 1.500 kr. Samme i bronze: 12.000 kr.

Henvendelse: Ole Bunton,
tel: 2049 3574,
e-mail: ole@bunton.dk,
www.bunton.dk

Announce:

helt op til det frie marked og milongadriverens afgørelse – samt naturligvis dansernes 'stemmen med fødderne'.

Den aktuelle debat om byens fredagsscene (som i princippet ligeså vel kunne gælde andre ugeaftener) giver imidlertid grund til at overveje nogle strategier for, hvordan vores miljø udvikler sig fremover. For som det udtrykkes i debatindlæggene og blandt danserne mand-og-dame-og-mand-imellem, så vil det naturligvis være ærgerligt, om fredagene (eller andre dage) går en dansemæssig afmatning i møde.

I dag er der ca. 400 medlemmer i foreningen, og anslået vel nogenlunde det samme antal til-og-fra-aktive dansere i byen. Men ser man på gennemstrømningen af dansere hos

de forskellige undervisere over årene, så er det nok næppe forkert at antage, at tallet for, hvor mange der har trådt en sæson eller to på øvegulvene, er langt større.

Udfordringen – og den fælles opgave – er imidlertid at fastholde disse dansere i miljøet, så der evt. kan være grundlag for flere milongaer samtidig.

Hvordan gøres det? Patentsvar savnes, men et bidrag kunne være, at undviserne udbyder kurser, hvori der i prisen indgår to-tre fælles holdbesøg på en milonga i følgeskab med undviseren. Han/hun kan så introducere til miljøet, takt-og-tone og hvad der ellers måtte være behov for. Nogle undvisere har allerede forsøgt sig med dette tilbud eller kombinerer det med egne milongaer.

Baseret på egne erfaringer afslører jeg næppe nogen stor hemmelighed ved at tilstå, at der skal noget helt særligt til, for at man begynder at gå ud. Man skal virkelig *ville* det. For ikke bare er tangoen vanskelig at lære og at forstå, det samme er miljøet og alle de åbne og skjulte koder, signaler og hvad ved jeg, som kan være skræmmende – men som også indeholder noget spændende og ansporende.

Men har man ikke efter en sæson eller tos undervisning fået modet til og heldet med at tage skridtet ud på milongaerne, så er der måske ikke noget at sige til, at man vælger en anden dans eller at kaste sig over slægtsforskning, motorteknik eller noget andet, for hvorfor skulle man fanatisk dyrke en interesse, som ikke giver bonus?

Vi ved jo også, at det kan være temmelig vanskeligt at komme ind i miljøet. Kender man ikke lige nogen på forhånd, så skal der gøres en ekstra indsats for gentagende gange at dukke op og sidde og kigge fascineret, men uvirksom, med klamme hænder og et tøvende mod på at byde en ukendt op. Især hvis man er ny.

Går man imidlertid ud sammen og samtidig med sine holdvenner, så er man ikke alene, men sammen med folk, man har øvet med, og som man forhåbentlig kan få nogle gode danseoplevelser med. Måske kan det så føre til større tryghed, så man får mod på at møde op igen – og igen og igen. Skulle det gå sådan, kan det jo hænde, at der faktisk bliver brug for flere samtidige milongaer! 🍷

Tangoens

Er Buenos Aires det eneste sande sted at møde tangoens udfordringer? Nej, for den blomstrer mange andre steder, og har rødder i andre miljøer, end vi måske umiddelbart tror. For eksempel har Tyrkiets store metropol, Istanbul, en levende tangoscene, som nok er et besøg værd. I dette rejsebrev får vi et indtryk af, hvad millionbyen på det sydøstlige hjørne af Europa kan byde på rent tangomæssigt.

Af Phillip Steptoe

Interessen vakt af TV-reklamer med vejende palmer og langstrakte strande med mørkhårede skønheder og overfladisk flirten med tempelridder-anekdoter og okkulte oldreligiøse levninger.

Siden opildnet af en eksotisk, let drilende dansepartner af samme oprindelse, og en efterfølgende læsning af en artikel i *TangoTidende* medførte doven Googling på "tango" og "türk" med overraskende minimum 456 hits.

Dette fik mig til hastig overtalelse af fru en til at slå Buenos Aires-håbet for den forsinkede sommerferie ud af hovedet – naturligvis krydret med 16 sider med milongaer og mindst tre at vælge mellem hver aften og henvisning til den uantageligt lange flyrejse til Argentina sammenlignet med det lille smut til Tyrkiet.

Da fru en så samtidig havde oplysninger

Medina

Vicky og Phillip nyder Istanbul. Foto: Phillip Steptoe.

om den årlige kunst-bienale sammesteds og endvidere havde været der engang for 20 år siden med sine medakademistuderende, ja, så var det bare at bestille billetterne og et centralt hotel. Førnævnte indfødte kendte selvfølgelig lige det rette rejsebureau og snip-snap-snude-så-var-vi-derude.

Næsten som i BA

Tre uger i oktober måned med dejligt vejr – ikke for koldt og ikke for varmt. Og dog ... der var alligevel lidt rigelig stor temperatursvingning (eller måske drak vi for meget og glemte at tage jakke på, når vi svedte og gik hjem fra dansen), som gav en irriterende forkølelse den sidste uge.

Men ellers var det en helt perfekt ferie i en by, som på mange måder ligner Buenos

Aires: Også i Istanbul vil folk være europæere, og kun hver hundredene kvinde bærer tørklæde og hver tusinde noget, der ligner en burka.

Taxaerne er som i Buenos Aires og kører dig gerne en oplevelsesrig omvej på nat-takst om eftermiddagen, men til gengæld er der også manden på gaden, som tilbyder at gå med og vise vej, fordi han ikke har travlt, og hende der kender en snild smutvej og en billedrig historie fra gammel tid om netop det kvarter, hvis labyrintine struktur, vi har svært ved at knække uden indfødt hjælp.

Dybt overrasket lærer jeg, at den største moské stort set står, som den blev bygget i 1100-tallet, og blot har fået tilføjet fire smalle tårne – såkaldte minareter – og at en helvedes masse muslimsk polyfills har været

Tango på anden sal. Foto: Phillip Steptoe.

brugt et par århundrede senere til at dække (og faktisk beskyttet) de nu atter tilsynebragte oprindelige, overdådige religiøse Madonna med barn og mig helt ubekendte fortællinger i farverige og guldødsle mosaikker i kæmpe-kuplen 25-30 m oppe .

Det er meget langt fra hin ydmyge landsbykirke i Smørumnedre, og temmelig meget mere mærkværdigt end selveste Olsker rundkirke og overleveringer om pentagonisk placering af lignende i henhold til magiske gnostiske ritualer. Alt det vi ved om det ældste om vores kristne religions – lige så rådne som de islamiske – magtstridige prælater, og de ældste skrifter ligger gemt dernede, og tyrkerne har ikke smadret og ødelagt det, sådan som vore forfædre gjorde det med andre trossamfunds frembringelser.

Historien fortæller om århundreder med

religions- og åndsfrihed, men selvfølgelig er der også mindre heldige levninger bl.a. fra de totalt afsondrede haremmen, hvor hundredvis af kvinder søgte at gøre sig fortjent til blot at forblive levende.

Den største elefant

Alt imens vi vandrer omkring i den kæmpe by, forsøger vi at få mening ud af de for os kendte bogstaver på skilte, facader og graffiti. Godt nok er en del af vokalerne svenske, norske og tyske (ä, ö, ü), og der er en lille krog på nogle af konsonanterne, men ellers er det de samme, som vi har, og alligevel ser det ud som om, de er anbragt helt tilfældigt.

Jeg køber en ordbog og en "Lær tyrkisk på 30 lektioner", men det hjælper ikke meget. Jeg får dog lært at sige "Jeg er den største elefant" = "Ben büyük filim", hvilket i den grad overrasker og stener enhver ellers virkelig sydlandsk overaktiv, venlig, imødekommande, hjælpsom, godhjertet og interesseret tyrker, vi møder på vores vej... og så pludselig revner ansigtet, og jeg overstrømmes med tilsyneladende pluralistiske berømmelser for både udtale og lidenskab for sproget.

Flag, fagter og Candyfloss

De bruger deres flag ligesom vi: Til fest, fodbold og fødselsdage, demonstrationer – ja, ved enhver lejlighed, og det ligner jo vores: Rødt med et hvidt religiøst tegn i midten.

Der er vildt gang i gaden. Overalt er der fra superlækre italiener-fashion-design-forretninger eller modehuse til små hjemmelavede spånpladeborde eller bølgepapkasser vendt på hovedet, overdænet med alskens kryd-

derier, kastanjer, kaniner eller Candyfloss.

Der er musikanter, der blot øver sig for mængden, og andre som forsøger at tjene en mønt. Masser af strømere beroliger mylderet i gadebilledet uden den ventede kolde og mennesketomme zone omkring sig. Tværtimod: Flere af betjentene er tilsyneladende del af lokalsamfundet og deltager i diskussioner eller hjælper med at berolige en hund. En af betjentene er sågar mongol og får nogle kærlige klap fra forbigående. Det er meget broget, og der dyttes i hornene fra bilerne – både som tegn på "Idiot" og "Tak, fordi jeg måtte slippe igennem før dig".

Der drikkes og spises og leves og danses, og alligevel er der også den almindelige "hr. Mortensen" med sin attachémappe, det tomme udtryk i ansigtet på vej til et eller andet vigtigt.

Tango i Istanbul. Foto: Phillip Steptoe.

Milonga med drinks

Om aftenen starter milongaerne ved 21-tiden. Man får anvist et bord og tilbudt at spise middag dér. Der hører enten en drink eller middag med en drink med til betalingen for indgang og dans til ved 2-3-tiden om natten. Pris hhv. 60 kr. og 100 kr..

De, som leder milongaerne, er ofte tangelærere, og disse har slået sig sammen i en lille fagforening, som i kraft af fællesskabet har råd til at invitere en superstjerne fra Buenos Aires i ny og næ til at komme og lave shows og workshops, så min kære hustru fik også snakket og øvet sig på spansk i konversation med Ezekiel Farfaro og hans nye partner.

Og der blev snakket og spurgt fra alle sider: "Kommer I fra Danmark... nej, hvor spændende... og så for at danse tango... hvor er det dejligt at høre. Synes I, at vi

Der blev også tid til tango-forberedelse – her for Vicky (th.) og Pernille (tv.) Foto: Phillip Steptoe.

danser godt? Er vi lige så gode eller dårlige som danskerne? Er der forskel på stilen og måden, vi danser på her i Tyrkiet?”, osv... Ja, vi synes, de danser godt, og nej, de er faktisk bedre end danskerne, og mændene er langt mere hensynsfulde over for kvinderne under dansen.

Til gengæld har de ikke lært, at man ikke skal danse baglæns, når der er mange på gulvet, så jeg skal passe lidt ekstra på under navigationen, hvilket gør, at jeg må indskrænke mine badutspring og indstille mig på lidt småt milonguero-style, og så gøre det lækkert.

Min kones fødselsdag

”Har din kone fødselsdag på fredag? Nå, men så ses vi vel på ”Tango-Jean”? Og det gjorde vi. Så var der bare lige levende musik, kage

med lys, tale og dans med alle herrerne, klapsalver og ros til fødselaren. Og når folk gik hjem, kom de hen til vores bord (ja, altså, hvor er det dejligt, at man får anvist og har og beholder sin plads, til man går. Ens drink forsvinder ikke eller blandes med andres, og sædet forlades straks af den person, som lige har lånt det, mens man dansede, når man kommer tilbage. Det kunne vi lære noget af i København) og takkede for, at vi havde beriget deres aften. Beklædning fra festligt til casual.

Kvinderne byder gerne mændene op, og der er stort set ingen bænkevarmere. Man danser ikke med den samme hele aftenen – med mindre man er prof og skal øve sig til et eller andet kommende arrangement.

Og musikken: Jamen det er da den, vi kender her hjemmefra og fra Tangoens Mek-

ka. Blot kan den være fortolket af tyrkiske orkestre, hvilket bestemt ikke gør værkerne ringere... og nej, de bliver ikke spillet på sitar eller cobra-tæmme-fløjte. Tilmed mødte vi flere musikanter og komponister, som spillede og komponerede tangomusik.

Tyrkisk tango

Hver aften var der mindst to-tre tandas med tyrkisk tango, og det er altså ikke kun Ibrahim Özgür's musik fra 1940'erne. "Vil du købe noget tyrkisk tango? Nå, men så skal du lige se her... (skrive, skrive, skrive).. øh, du skulle vel ikke have en USB-nøgle med? Åh, fint, den låner jeg lige... du får den, når I går."

Bingo, 200 tyrkiske tangoer gratis med hjem.... "og så tag lige og fyr dem af på en af jeres milongaer, ik"

Vi dansede godt og længe hver aften i tre uger. Istanbul er det værd. Bare spørg Berna og ja, Pernille, som sms'ede os midt i ferien for at spørge, om det var noget, og da vi bekræftede, lige tog en forlænget weekend derned og besøgte os og fik de tyrkiske tangohajer til at vise deres bedste til hendes store tilfredshed.

Nu skal dette indlæg jo ikke fylde hele bladet, så jeg vil nøjes med at sige, at godt nok er Buenos Aires tangoens Mekka, men Istanbul er bestemt tangoens Medina.

Så næste gang: Overvej lige et smut til Tyrkiet. Det er ikke lige så billigt som i Gardel-land, men det er fa'me godt.... og hvor er der meget at opleve og lære. 🇹🇷

Fra milonga i Istanbul. Foto: Phillip Steptoe.

Eventyret om, hvad kuverten gemte – og bestyrelsen glemte

Engang var der en tangobestyrrelse, som havde noget på sinde, men ikke det hele i minde. Den ville have en hjemmeside, hvor medlemmerne kunne skrive til hinanden, om sig selv og om tango. Derfor udsendte den en kuvert i alle verdenshjørner med et blad, hvori der stod skrevet, hvordan man skulle bruge hjemmesiden. Men den glemte noget.....

Man skal kravle, før man kan gå, lyder det gamle ordsprog. Denne almene erfaring, som mange sikkert kan nikke genkendende til både uden for og i tangosammenhænge, gælder også for bestyrelsen, når det drejer sig om foreningens hjemmeside.

I nummer 3 af TangoTidende annoncerede vi en lang række fornyelser og forbedringer af siden, så den blev mere brugervenlig og anvendelig for jer alle. Både som forum for debat, udveksling af information og spændende, sjove, tankevækkende og overraskende oplysninger om tango.

Det har en række medlemmer benyttet sig af. Men slet ikke tilstrækkelig mange. Og vi ved også hvorfor: en del af siden er åben for alle, der måtte ønske at vide noget om tango i Danmark og i verden, både nu og før. En anden del er lukket og kun tilgængelig for medlemmer af foreningen. Skal man have adgang til denne del, skal man derfor oprette sig som bruger. Og det kræver, at man har betalt sit medlemskab og bruger sit medlems-

nummer. Dette nummer fremgik af den kuvert, som TangoTidende nr. 3 blev sendt ud i.

Vi går naturligvis ud fra, at I i spændt forventning og med rystende, utålmodige fingre har fået kuverten op for at få det spritnye blad i hænde, da det dumpede ind gennem brevsprækken tilbage i oktober måned. Vi ser også for os, hvordan kuverten derefter hurtigt blev kasseret, som det værdiløse indpakningspapir, den er.

Men dermed røg et stykke vigtig information ud, nemlig medlemsnummeret, som var trykt sammen med navn og adresse. Det skulle vi naturligvis have tænkt på. Beklager!

Konsekvensen har nemlig været, at mange ikke har kunnet tilmelde sig hjemmesiden og ajourføre deres personlige oplysninger og i øvrigt bruge siden.

Når I derfor med dette årets sidste TangoTidende modtager en løs lap papir, er det for at I igen kan kassere kuverten, men ikke jeres medlemsnummer. Det fremgår nemlig af den løse lap. Så kan I gå ind og rette i de oplysninger, der står om jer: adresser, tlf. numre osv. Og gør det endelig, da det er grundstammen i vores medlemsregistrering. Og det er også en hjælp til, at I kan kontakte hinanden.

Vi undersøger i øvrigt, hvordan vi kan kombinere medlemskortet med nummeret næste år – for det medbringer I jo alle sammen, når I går ud og danser på steder, som giver rabat på entreen til foreningens medlemmer, ikke! ■

Bestyrelsen

Tangoens Dag

Tirsdag d. 11.dec

Carlos Gardel født 11.dec 1887

Rundt om i verden fejres tangoen 11.dec som den officielle årsdag for tangoen. Dagen er valgt ved at netop 11.dec er Carlos Gardel's fødselsdag og faktisk desuden Julio de Caro (dog ikke samme år). Der er uenighed om, hvilket år Carlos Gardel er født. Nogle siger 1890 andre 1887, så vi kan måske fejres hans 120 års fødselsdag. Eller rettere lad os fejre, at han og andre "opfandt" denne dejlige musik, som i dag spilles rundt i hele verden og er med til at forene os lokalt som globalt. Skulle han møde op denne tirsdag, bliver der nok lang kø til fødselsdagsvalsen. Tangoforeningen fejrer den officielle "Day of Tango" ved i samarbejde med lærerne Linus, Aldo & Susanne, at arrangere gratis milonga for medlemmer af TF. Mød op tirsdag d. 11. dec i Indre By Medborgerhus, Ahlefeldtsgade 33, Kbh.

Medlems-tilbud:

Gratis Milonga fra 20:00 til 24:00

med skiftende DJ's i Indre By Medborgerhus, Ahlefeldtsgade 33, Kbh K

Indkaldelse til generalforsamling

Fredag den 28. marts 2008 kl. 20

Sted: Tinglutti (sidelokalet), Valhalsgade 4, Kbh. N

I næste nummer af TangoTidende følger beretning og dagsorden for generalforsamlingen samt forslag til kommende aktiviteter i 2008. Forslag til hvad foreningens skal lave, er meget velkomne og skal være bestyrelsen i hænde seneste 14 dage inden generalforsamlingen.

*Mads Bruun Pedersen
Pva. Bestyrelsen*

Nyt tilbud fra Tangoforeningen!

Hvorfor være medlem af Tangoforeningen? Kan man ikke bare danse løse uden at være medlem? Jo, naturligvis, men hvis man er medlem, kan man få gælde af sit medlemskab på mere end en måde.

Udover at modtage et blad og at kunne "netværke" gennem vores hjemmeside, får du nedsat entre til foreningens arrangementer og på de milongaer (*La Milonga*, *El Bailongo* og *TABA*), som giver medlemmerne rabat på entreen.

Derudover er det nu også muligt at få glæde af nogle nye aktiviteter med fokus på tangoen. Det første bliver et "tangolaboratorium", hvor medlemmer 'gratis' kan deltage.

I forbindelse med efterårsballet fik vi ca. 80 nye medlemmer. Vi er glade for at kunne meddele, at for dem og alle andre, der skal til at forny medlemskabet for det kommende år, bliver der med dette tilbud endnu en grund til at haste til postkontor, klikke ind på netbanken eller hvor man nu betaler fra og på den måde støtte foreningens arbejde! 📄

Bestyrelsen

Laboratorium:

Tango og musikalitet

Søndag eftermiddag den 27. januar 2008 afholder Tangoforeningen et gratis "laboratorium" for alle, der har fornyet deres medlemskab for 2008 inden den 20. januar. Tilmelding til laboratorierne sker via www.tangoforeningen.dk (medlemsdelen).

Henrik Uldall og Bärbel Rücker står for undervisningen:

Musikalitet 1: *Grundlæggende rytmik og frasering i enkle figurer (for begyndere og letøvede).*

Musikalitet 2: *Frasering og Lyriske momenter - om at finde bevægelser og trin der passer til musikkens poetiske øjeblikke (for letøvede og øvede).*

Musikalitet 3: *Avanceret Rytmik. Poly-rytmer, of-beat og syncoperinger (kun for erfarne dansere).*

Der bliver tre niveauer: let øvede, øvede og avancerede. Der er et max. 15 par pr. hold, så der bliver fyldt op på holdene efter først-til-mølle-princippet via tilmeldingsskemaet på hjemmesiden.

Tid og sted arbejder vi på - tjek hjemmesiden.

Copenhagen Tangofestival 8.-12. maj 2008

Planlægningen af festivalen er på plads. Vi håber, at programmet falder i god jord. Sidste år havde vi over 1.200 gæster fra 14 forskellige lande fordelt over fire dage. Og det håber vi på, at vi kan gentage.

Festivaludsmykning - aktivister søges!

Til næste års Copenhagen Tangofestival har vi brug for alle gode kræfter, som vil give os en hånd med at få dette tango-flagskib flot af stablen. Vi søger derfor folk i foreningen, som vil være med i en arbejdsgruppe, som kan komme med et udspil til, hvordan vi får indrettet og udsmykket Kedelhallen og lokalerne deromkring, så det ud over musikken og dansene bliver en flot oplevelse at være der.

Har du nogle ideer og forslag, så kontakt os meget gerne, så samler vi en udsmykningsgruppe og får sat noget i gang. Skriv til info@tangofestival.dk eller ring til Michael (33 22 11 99) eller Lars (20 30 59 25).

Vi har valgt at flytte lidt rundt på aktiviteterne. Det betyder, at vi i år vil afholde eftermiddagsmilonga samt workshop på Ahlefeldtsgade i det indre København. Og så er der mulighed for, at udlændinge kan overnatte billigt på stedet. Det er forhåbentligt med til at trække flere folk til udefra.

De store aftenmilongaer vil igen blive i Kedelhallen på Frederiksberg, da det er et af de få steder, som har plads nok. Og som vi har råd til at betale for. Oplægget er det samme som sidste år: Fire aftener, fire eftermiddage, workshop, levende musik, show og en masse dans.

Workshop

Fra tidligere år har vi fået den tilbagemelding, at folk var meget tilfredse med muligheden for at følge undervisningen fra ét lærerpar gennem hele festivalen. Så det bliver også grundlaget for næste års festival. Men denne gang vil man have tre lærerpar at vælge imellem. Og tre forskellige niveauer. Og man kan vælge mellem 4-, 9- og 13 timers undervisning.

Pablo Inza & Maria Mondino

Pablo var sidst i København til festivalen

Scener fra Tangofestival 2007.

2006, hvor han underviste sammen med Moira. Han har nu fået en ny partner, som vi glæder os meget til at hilse på. Pablo & Maria underviser på *Advanced* samt *Master class*.

Diego Riemer & Romina Tumini

På sidste festival havde vi besøg af Diego og Meche. Det var deres første gang i København. Og det var en stor succes. Folk var rigtig glade for dem som undervisere. Derfor ville vi gerne benytte os af dem igen. Diego har imidlertid fået ny partner. Så denne gang bliver det med Romina Tumini. Men vi er sikre på, at den gode stemning og det pædagogiske niveau vil blive mindst lige så højt som sidste år. Diego og Romina underviser på *Advanced* og *Intermediate*.

Mazen Kiwan & Sigrid Van Tilbeurgh

Et ungt par, som begge har rødder i balletten. De kommer med et inspirerende nyt pust til tangoen. De gjorde deres store internationale debut ved at deltage i de fire store Tangocamps i sommeren 2007. Sigrid og Mazen underviser på *Intermediate*.

Orkestre

I år har vi inviteret kvintetten *Beltango* fra Beograd til at komme og spille. Et pragtfuldt orkester, som nogle af jer måske kender fra Tangocamp 2007. De har rejst verden rundt og spillet til diverse festivaler. De spænder vidt fra det klassiske, over Balkan-inspireret musik og til Piazzolla. Dem vil I kunne opleve fredag og lørdag aften.

Vi ville gerne have haft Tre til Tango til at slutte festivalen af med på vores "Cool Down milonga". Men det kunne desværre ikke lade sig gøre. Vi arbejder i øjeblikket med flere muligheder. Og vi skal nok få det på plads inden maj.

Eftermiddagsmilongaer

I 2008 vil der igen være milonga hver eftermiddag mellem kl. 14 og 20. Vi har valgt at flytte eftermiddagsaktiviteterne til Ahlefeldts-gade. Det er der flere grunde til. Det er mere centralt. Både for udlændingene og for de fleste lokale. Man har her mulighed for at finde park, cafeer og restauranter inden for kort afstand. Og så har udlændinge mulighed for at overnatte meget billigt i beboerhuset eller på hoteller lige i nærheden. Hertil kommer, at der er en god og hurtig Metro-forbindelse mellem Nørreport og Fasanvej stationer.

Pris for medlemmer

Milongapas - 2 x orkester, 3 x levende musik, 4 x show, 5 dage, 8 milongaer, 54 timers dans. Pris 600 kr.

Milongapas + 6 x 1 times workshop.

Pris: 1.600 kr.

En tur på Chacarita-kirkegården

På klodens sydlige halvkugle nærmer sommeren sig. Vi bringer her et rejsebrev fra Johannes Løssl, TangoTidendes udegående forårsmedarbejder i Buenos Aires, hvorfra han beretter om de små (eller store) oaser i millionbyen, hvor en entusiastisk tangodanser også indimellem kan få brug for en pause fra nætternes puls på milongaernes gulve.

Kære du som læser dette!

Jeg vil fortælle dig om Chacarita-kirkegården her i Buenos Aires og opfordre dig til at besøge den, hvis du en dag er i nærheden.

Jeg kommer lige fra den. Gik en lang og rolig søndagstur der i solen og nød stilheden, himlen, luftningen og de mange træer, blomster og fugle. Hovedindgangen ligger meget tæt på undergrundsstationen Federico la Croze. Har du lyst til at købe blomster, kan du købe i massevis hos en række blomsterhandlere omtrent 50 meter derfra.

Kirkegården er omgivet af en høj mur hele vejen rundt, og på et par grønne tavler i muren står: "Her hviler de, der gik forud for os på livets vej. Det er et respektabelt sted, som skal respekteres. Sæt ikke plakater op, og skriv heller ikke slagord."

Hovedindgangen er bygget i græsk eller romersk stil med søjler og et fladt, trekantet tag, som på et græsk tempel. To høje palmer

er det første, du passerer, når du er gået igennem lågen i muren ind til hovedindgangen. Et skilt viser, at kirkegården er åben for besøgende fra kl. 8.00-18.00, og at man kan få gratis rundvisning, hvis man vil.

Kirkegård med bus og taxi

Det første, du ser, når du er gået op ad de få trin, som fører op til indgangen og har passeret de første to rækker søjler, er en Jesus-figur i naturlig størrelse. Han hænger på korset med tornekrone om sit hoved og såret efter spydstikket i højre side. Han er næsten dækket af blomster, for i enhver sprække, hvor det er muligt at sætte en buket blomster fast, har nogen gjort det: I mellemrummene mellem hans ben, mellem hans ryg og korset og bag hans nakke.

De fleste besøgende standser op foran ham, både når de går ind, og når de går ud, og gør korsets tegn for sig. Nogle rører også ved ham. I dag stod en kvinde længe og berørte såret efter spydstikket i hans side.

Efter to andre søjlerækker og nogle trin ned er du nået ind på selve kirkegården. Den er meget stor, så stor, at der kører biler, taxaer, ja selv minibusser rundt herinde.

Den første del af kirkegården kunne man kalde De dødes By. Det er en by af marmorgrave på størrelse med små huse, nogle meget større. Gaderne går i vifteform fra ho-

vedindgangen og er snorlige. Overalt er her statuer af engle, afdøde personer, Jesus taget ned fra korset og andre motiver. Hvis du tegner eller maler, vil du kunne gøre studier her.

De dødes Have

Bag denne De dødes By åbner kirkegården sig i et meget stort område, som man tilsvarende kunne kalde De dødes Have. Her vrimer det med liv!

Her vokser alle mulige forskellige træer, buske og blomster – og græs selvfølgelig. Her er appelsintræer, avocadotræer, blomstrende træer af forskellige slags, som jeg ikke kender, roser og mange andre slags blomster, og her vokser nogle mærkelige "pansertreer" med stammer og grene fulde af store pigge som om de skal forsvare sig mod et stort og farligt dyr.

Her er også mange forskellige fugle. Her er duer, turtelduer, papegøjer, gråspurve, solsortagtige fugle og rovfugle. Og overalt på denne del af kirkegården er der lys, luft og rum, så du kan se himlen.

Og her er stille! Ikke i fysisk forstand: Fuglene synger, trafikstøj fra biler og busser

udenfor trænger herind, men alligevel er her så stille, at du kan høre vinden rasle i træerne. Det er forfriskende! Ligesom skyggen fra de store træer er.

Her er ikke mange mennesker på kirkegården, selv om det er søndag. Eller også er den så stor, at vi ikke ser ud af mange. De mennesker her er plejer gravene, sætter friske blomster, vander, snakker sammen, beder, slår korsets tegn for sig, mens de står foran en grav, så også på denne måde er her fyldt med liv.

Besøg selv

På vej ud gik jeg ad en vej med appelsintræer hele vejen på begge sider. Appelsinerne hang modne og tunge fra grenene, og for mig var det dejligt at se. Jeg har ikke set mange appelsintræer i mit liv.

Nå, det var lidt om Chacaritakirkegården. Besøg den selv en dag, hvis du er på disse kanter, en dag hvor du har lyst til at tage den med ro og møde træerne, himlen, blomsterne, fuglene, "de der gik forud for os på livets vej", de levende – og glæde dig over livet. ■

Mange hilsener J.

COPENHAGENTANGOFESTIVAL

May 8 - 12

2008

2 x orchestra
3 x live music
4 shows
5 days
6 teachers
8 milonga's

Beltango

Quienteto
Beltango

Pablo & Maria
Diego & Romina
Sigrid & Mazen

www.tangofestival.dk